

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőség iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben úzv. Kirchner-né felvételi és rendelő irodájában (az Andrássy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.

Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Félévre 2 frt. 50 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felölős szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 40 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

VII. évfolyam.

Szombat 1898. évi január 6.

2. = I. szám.

Előfizetési felhívás.

Midőn tizenkét évvel ezelőtt a verseczi első magyar lapot megindítottam, vállalkozásom felett még azok is sajnálkoztak és mosolyogtak, a kikről pedig tudtuk mindnyájan, hogy nemcsak jó hazafiak, hanem a magyaros érzelmek és gondolkodásmód, a magyar nyelv terjesztésének igaz barátai is dolgozni, tenni s cselekedni kívánnak.

Kimondták sentenciaként, hogy magyar újságnak Verseczen — hol nyolcz német és szerb lap is jelenik meg — lehetetlen megélni.

Hála a gondviselésnek, a baljóslat nem teljesült be. Igaz benső köszönet annak a kis magyar gárdának és munkástársainknak, kik bennünket a legváltás-gosabb időben sem hagytak el.

A hosszú tizenkét esztendő alatt, mióta a verseczi magyar újság ügyét vezetjük, őszintén megvallva, sokszor állottunk az elcsüggedés szélén. Azok, a kik ellenségei mind annak a mi magyar, sokszor támadtak ádázul ellenünk, de a támadások csak erősítettek bennünket, — a nehéz időben támogatást leltünk magasabb helyekről is, — s azon tudatban, hogy annak a czélunk, mely lapunk zászlójára van felírva — győzedelmeskedni kell — nem enged-tük kicsavarni kezünkől a zászlót.

Most már könnyebb a dolgunk, mert elvitázhatlantény az, hogy Verseczen a magyarság ügyét tizenkét év alatt igen nagyot haladt.

Hogy miféle érdekeket szolgálunk s mi képen feleltünk meg eddig lapunk kitűzött czéljának, rendeltetésének, azt olvasóink elbírálására bizzuk. — Ez alkalommal csak annak kijelentésére szoritkozunk, hogy feladatunkat teljesíteni ezután is tehetségünkhöz mért erővel fogunk igyekezni s különös törekvésünk leendő lapunkat azon irodalmi és társadalmi színvonalon fentartani, mely őt elszigetelt helyzetében a hazai vidéki lapok között hivatásánál fogva megilleti.

Tárcza.

Az utolsó levél.

Mariska sokáig ott ült mozdulatlanul íróasztala mellett és vagy háromszor mondotta: meg kell lenni. De egyik percz a másik után mult el és a toll még mindig szárazon hevert az író mappá mellett. Meg kell lenni, mondta még egyszer és érezte, mint szorul össze a szíve, mig torkát a kitörni akaró zokogás fojtogtja. Nagyon-nagyon szerette azt az embert, akihez most bucsulevelet akart írni. Meg kell lenni, mondta, hiába való minden halogatás, és írni kezdett:

Kedves barátom!

Meg vagyok győződve róla, hogy nagy szomorúságot okozok önnek ezzel a levéllel. De higgye el, nem a bántása a czélom. Tartozom önnek azzal a kijelentéssel, hogy ami fájdalmat a levél önnek okoz, azt én sokkal inkább érzem. Ön pedig tartozik nekem elhinni, hogy nem harag, sem elköseredés iratja velem ezeket a sorokat, hanem bármily különösnek találja is, az ön iránt érzett igaz, mélységes szeretet.

Igen, az ön iránt érzett igaz, mélységes szeretet mondatja velem, hogy el kell válnunk. Kérem, ne gondoljon békítésekre, kérésekre, hiába való lenne. Én nem tartozom ama leányok közé, akik egy elmaradt látogatásért halálra

Ezek előrebocsátása mellett az új esztendő küszöbén azon kéréssel fordulunk a velünk együtt érző nagy közönséghez, munkatársainkhoz, hogy szellemi támogatásukkal önzetlen munkálkodásunkat elősegíteni; — a lapunk által képviselt eszmét erősíteni; tömeges előfizetéseikkel pedig magyar lapunk fenállását biztosítani sziveskedjenek.

Perjéssy Lajos,

„Délvidék“ szerkesztője.

Nemzeti erő.

Versecz, 1898. január 6.

Hazánkban a második ezredév is elég tért nyit az utódoknak, hogy segítsenek meghódítani ezt az országot. Meghódítani oly értelemben, hogy annak minden lakója érzelemben, gondolkodásban és nyelvben magyar legyen.

Az érzemény muló tünemény, tanítja a lélektan. Az élőnyelv az, mely egyedül képes állandó, megbízható kapcsolatot képezni hazánk minden polgára között.

Mig a világot beutazó turista az Alduna vidékén vagy Erdélyben és a magas Tatra vidékein idegen idiómát hall addig a szellem és a hazafias lelkesedéstől aczélezott fegyvert nem szabad letenni, addig nincs egységes magyar nemzet.

De a nemzeti erő még törzsgyökerez magyar vidékeinken sem nyilatkozik meg oly belterjes erővel, oly melegséggel, mint más nagy népeknél.

A márczius 15-ike, melynek pár hónap múlva megüljük félszázados évfordulóját, többnyire csak a hazafias professorok és tanulóifjuság ünnepe mi nálunk.

kinozzák völegényüket és egy más lányra vetett nyájas pillantásért rögtön fölvetik a kabinetkérdést. Ha nem szeretném önt annyira, eltűn-ném a tegnap esteli sértéseit. Ne vegye ezt szemrehányásnak, megfordítom a dolgot, ha nem szeretném úgy mint szeretem, minden leikiismeret fordulul nélkül csalsam tovább, mint ahogy csaltam eddig; de lassa, nem lehet.

Azt akarom, hogy mikor most elválunk, ön világosan lassa mindent. Nem mentegetni akarom magam, csak megmagyarázni a dolgokat, amelyeket ön férfi létére nem ért, nem érthet, amelyet csak mi tudunk. Talán nem is szép tölem, hogy mindezt elmondom. Arulást követek el az asszonyok ellen és megfosztom önt minden illuziójától. Legyen! Így akarom. Valakinek meg kell fizetni azt a sok álmatlan éjszakát, azt a sok keserves, forró könnyet. Igen, azt akarom, hogy ön ne tudjon bizalommal közelíteni semmi féle nőhöz. Akarom, hogy minden öröme meg legyen mérgezve attól a tudattól, hogy ez is hazudik, ez is csal, mint ahogy hazugság és csalás a világon minden, minden.

Hallgasson meg engem. Attól a percztől fogva, hogy önt nekem bemutatták, megszüntem az a leány lenni, aki voltam és azzá akartam válni, akinek ön képzelt. De hát miért is nem tudnak önök férfiak minket úgy szeretni, amilyeneknek az Isten teremtett? Miért keresnek komoly arczon mosolygást, vidam szemben

A „Hymnus“ és „Szózat“ eléneklése alkalmával csak itt-ott áll fel a közönség kegyelettel, hódolattal a nemzeti Génius elött, s még messze, a ködös jövőben, szinte utopiaként áll előttünk a végczél midőn e hon minden fia vallás és állás különbség nélkül fog leborulni azon oltár előtt, melyre ez a varázsige van írva: „e hazában csak magyar lehetsz!“

A nemzeti erőnek egységesen kell megnyilatkoznia, hogy ez valóság legyen.

De köznapi életünkben megnyilatkozik-e a nemzeti erő?

Nem!

Ha tudunk francziául, vagy pedig németül, szinte hivalkodunk nyelvtudományunkkal. Közéletünkben, nyilvános ünnepélyeinknél csak elvétve csillan föl egy-egy törül metszett nemzeti motívum, pedig éppen itt minálunk, nem magyar ajku testvéreink közepette kellene magyarságunknak kettözött erővel összetartania, minden téren, minden alkalommal érvényesíteni befolyását.

Az ideszakadt s évenként szaporodó tösgyökerez szegény magyar népen is segíteni kellene a mi magyar társadalmunknak, hogy el ne nyelje őket az áradat, hogy szociálalitikus törekvések ne férközzenek be szívébe, hanem töltse azt be a hazának lángoló szeretete.

A nép szívét meg kell nyerni a haza, mondjuk, fanatikus szeretetének, abban az esetben tür, szenved s nem vallja azt egyedül üdvözítő dogmaként: a hol jó dolgom van, ott van az én hazám.

Szükséges, hogy még jobban áthasson

mélabut? A végzet átka, hogy önök sohasem olyanoknak látnak minket, mint amilyenek vagyunk. És ami bűnünk, vagy gyöngeségünk, hogy nincs bennünk elég bátorság megmondani: „Nem vagyok olyan, amilyennek képzelsz. Komédiázni nem fogok. Keress magadnak olyan nőt, aki megfelel idealódnak, én pedig várom a férfit, aki szeretni fog engemet a magam mivoltában, és nem hamis illuziók után.“

Ha lett volna bátorságom önhez így szólni, amikor megkérte kezemet. Mert hiszen tisztában voltam azzal, hogy ön éppen azokat a tulajdonságokat szerette meg bennem, amelyek hiányoznak a lelkemből. Nekem nem voltak illuzióim én jól láttam az ön fogyatkozásait, mint ahogy a nőknek megadatott a világos, tiszta látás szomorúsága.

A férfiak? Evezredek óta egyebet sem tesznek, mint istenitenek bennünket, fölruházva olyan tulajdonságokkal, melyeket csak az önök hazug, csilloggó fantáziája rak reánk. És mert eljön az idő, hogy a legvakabb szemről is lehull a halyog önöknek is meg kell látniok egyszerű almaik királynőjét, szívüknek isten asszonyát, igaz, közönséges mivoltában. És ilyenkor nincs meg önökben az a szomorú bátorság bevallani, hogy hibásak, hanem az ellen fordulnak vak dühvel ami szent volt előttük.

Tudom mit felel erre, hogy az asszonyok ilyenkor csak méltó büntetésüket veszik el, mert csalsnak és hazudnak. De nem igaz. Önök

egész valónkban rang, állás és vagyoni különbség nélkül a valódi hazaszeretet, hogy megnyilatkozzék bennünk igazán, bensőleg a nemzeti erő és egység érzete: abban az esetben a főúr és dúsgazdag, nemes vagy polgár őszintébb részvétellel kísérik a szegényebb néposztály sorsát, a szeretet melegével sietnek a valódi bajokon idejében segíteni, megbecsülné faját minden magyarban, nem kicsinyelne senkit és a nemzet minden rétegét ekként egygyé forasztó honszeretet, a valódi nemzeti erő, elsimitana sok bajt lehetetlenné tennie sok nemzeti válságot.

De hogy a nemzeti erő ily áldásosan működik, azt csak úgy és akkor érhetjük meg, ha érintkezéseinkben szokásainkban ünnepélyeinkben, mindenkor és mindenütt a magyar Geniusznak hódolunk, ha társadalmi és vagyoni különbség nélkül egymásban tiszteljük, becsüljük és legfőképpen szeretjük a magyart.

NAPI HIREK.

Bankett Paulovits István kir. járásbíránk tiszteletére azon alkalomból, hogy a király ó felsége által táblabírói ranggal és jelleggel ruházott fel, a jövő kedden este bankettet rendeznek a kaszinó helyiségeiben nagyszámú barátai és tisztelői. A kibocsátott aláírási iverket eddigél közel 80-an írták alá, azok kik ezen szép ovációban részt kívannak venni az aláírási iver megtalálhatják a kaszinó olvasó termében.

Műkedvelői előadás. A helybeli műkedvelő-társulata a múlt csütörtökön német színelőadást rendezett a Glückmann-féle vígadóban, mely alkalommal Stahl J. Tilli című ügyes vígjátéka került színre. A közönség az egész termet megtöltötte és igen jól mulatott. Az előadók nagy igyekezettel játszottak. Egyes szereplők alakításai dicséretére váltak volna a hivatásos színészeknek is. Az előadás közreműködtek: Horváth H., Muresian J., Dajkovits C. úrnök, Spilberg A., Seidl C. kisasszonyok (utóbbi különösen bájos és kedves jelenség volt), továbbá: Dajkovits J., Róth R., Velcsán Sz., Muresian és Fuchs Gusztáv. Az előadás mind erkölcsi, mind

évezredek óta, amióta megtettek bennünket amaik istennőjévé, egyenesen rakényszerítettek minket a hazugságra. Mert önök csupán hiuságból neveztek ki bennünket istenasszonyoknak, tündérnek és a többi... Nem tudnak nélkülünk élni, és mérhetetlen hiusaguknak fáj, hogy aki akarjuk ellenére lefoglalja szívüknek minden dobbanását, agyuknak minden gondolatát, lelküknek minden ambícióját, az közönséges földi teremtés legyen. Nem tudom, miért okozott fájdalmat a poetának, amikor az asszonyokat enni látta, de az bizonyos, hogy a szeretett asszonnyal szemben minden férfi poeta, akinek szívében ott zsonganak a versek, ha megírni nem is tudja őket. A versek, amelyek szólnak az ő ideáljáról: a szépről, a huról, az igazról. Nem eszményítés ez, hanem a korlátlan ordító hiuság, mert hogy is lehetne más, mint szép, igaz és tökéletes, az, akit én szeretek.

Évezredek óta kényszerítik önök az asszonyokat a hazudásra, mert ugyan ki kívánhatja józan ésszel Dulcineajától, hogy odaálljon Don Quijotéja elé és megmondja neki őszintén:

— sajnálom kedves galambom, de én korásem vagyok hercegnő, én csak közönséges tenyeres-talpas cseledleány vagyok

És ha megmondja boldoggá teszi talán a szerencsétlen lovagot? Nem, kedves barátom, a halycot nem szabad leoperálni a szemről, mert nagyon-nagyon boldogtalan siralmas, utálatos ez a földi élet, csak egy boldogság van benne, amiért érdemes születnünk, hogy egy kis időre, fájdalom, nagyon kicsire vakon is járhatunk benne.

Amikor ön tegnap este oly brutálisan ki-tört és azzal vádolt, hogy másnak mutattam magamat, mint amilyen vagyok, keservesen sirtam. Nem a méltatlanság érzete sajtolta szemembe a könnyeket, hanem a mi közös tragédiánk hogy a férfiak sohasem annak szeretnek minket, akik vagyunk, hanem akiknek ők minket képzelnek. Mi nem csaljuk önöket, hanem az önök képtelen nagy hiusága, amely nem akar földi asszonyt szeretni és tökéletes lényévé teszi

pedig anyagi tekintetben kitűnően sikerült. A villamvilágítás úgy ez alkalommal is, mint Sylveszterkor, — a férfidalárda előadásai alkalmával — pompásan bevált, a berendezés mintaszerű.

A magy. kir. állami főreáliskola tanári testülete és ifjusága, az iskola kebelében áldásosan működő „Szegény tanulókat segélyező egyesület“ javára mint a múlt esztendőben úgy az idén is különféle előadásokkal egybekapcsolt estélyt rendez a Glückmann-féle vígadóban. A február 12-én tartandó estély iránt — mely a farsang legkedvesebb mulatsága leendő — általános az érdeklődés városunk lakosságának előkelő körében.

Kaptuk és adjuk következő felhívást: „Van szerencsénk tudatni, hogy helyben egy bizottság alakult, melynek törekvése egy Verseczen létesítendő „Sport-egylet“ alapítására irányul. Ezen egylet célja a sport minden egyes ágát, nevezetesen a kerékpározást, tornázást, vivást, angol játékokat pisztolylovást stb. gyakorolni s tagjainak alkalmat nyújtani, ezen az erőt és egészséget edző testgyakorlatokkal megismerkedhetni. A bizottságnak már is sikerült, a fentjelölt sportágak gyakorlásához szükséges — körülbelül 1 $\frac{1}{2}$ holdnyi tért megszerezni, mely tér a pályaudvar közelében, közvetlen a Zoffmann-féle jégpincze mellett fekszik és tavaszra kerékpár pályává és sporthelylyé fog átalakítani. Az egylet a téli kerékpározáshoz szükséges helyiségről is fog gondoskodni; úgy szintén rendelkezésre bocsátja tagjainak a gyakorláshoz szükséges kerékpárokat, torna-, vivó- és játékszereket. Az egyletbe működő tagokként beléphetnek 18 éven felüli urak és 14 éven felüli hölgyek, kik egyszersmind a közgyűlésen ülés- és szavazati joggal bírnak. 18 éven alóli urak és 14 éven alóli hölgyek növendéki minőségben az egyletbe csatlakozhatnak. A tagsági díj a legközelebb tartandó közgyűlésen a tagok számahoz és a valószínű kiadásokhoz mérten fog megállapítani, mindazonáltal a bizottság különös törekvése oda fog irányulni, hogy a tagsági díjak lehető csekélyek legyenek. Midőn egyletünk célját és irányzatát ezennel megismertettük, azon kérelemmel fordulunk Czimedhez, hogy magat egyletünk barátjának vallván, a tagok soraiba belépni sziveskedjék. Belépti nyilatkozatok 1898. évi január 15-ig Neukomm Gyula vagy Guist Gusztáv urhoz beküldendők. Kelt Verseczen, 1897. december havában. Tisztelettel a bizottság nevében: Dr. Zemlényi Árpád Emil s. k., id. elnök. Gettmann József s. k., id. jegyző.

szívének választottját. És végtére mondja, őszintén mondja meg, tehetünk mi, tehetek én arról, hogy gyarló földi teremtés vagyok és ezt nem bírom leplezni?

Ön már kezd világosan látni, én pedig azt mondom: hát legyen... Ha kevésbbe szeretném, mint ahogy szeretem, még megpróbálnám tovább amítani. De így képtelen vagyok rá. Ön sohasem szeretett engem, csak bennem szerette a képzelete által teremtett asszonyt. Mindamellet jól tudom, hogy fájni fog önnek a szakítás és így akarom. Ez a fájdalom az én egyetlen vigasztalásom Varhattam volna még pár hónapig, akkor teljes közönnyel szívünkben, nyugodtan váltunk volna el. De én szétszakítottam a köteleket, nem várva, amíg az magától megoldódik. És akarom, hogy ön busuljon utánam egy kicsit. Sokáig úgy sem fog. Az uristen, aki végtelen szerencsétleneknek alkotott minket, gyöngévé tette lelkünket még a bánat elviseléséhez is. Még szenvedni, gyászolni sem tudunk úgy, ahogy kellene. Most még minden idegszálam reszket a fájdalomtól, de tudom, el fogok felejteni lassankint mindent. El az örömeiket, el a fájdalmakat és mert nem tudok úgy élni, ahogy akartam, élek úgy, ahogy lehet. Ön pedig, édes barátom, az én szomorú levelem dacára is keresni fogja tovább. Ot, az igazat, a hűt, a tökéletest, s nem fogja megelni soha, de amíg keresi boldog lesz. Mint ahogy boldog volt a legnemesebb lovag, míg hirdette Dulcineajának szépségét, erényét, s a legnagyobb gazember volt az a borbély, ki felvilágosította a szerencsétlent tévedéséről és megölte őt a szerencsétlen valósággal. Mi nem vagyunk sem oly nemesekek, sem oly gyöngékek, mint amilyen a szegény lovag volt és tovább fogunk élni mind a ketten. S talán lesz elég bátorságunk bevallani, hogy egyikünk sem oka másikunk szerencsétlenségének. És mivel nagyon-nagyon boldogtalanok vagyunk, bocsássunk meg egymásnak mindent.

L Laura.

A verseezi férfi dalárda sylveszteri hangversenye és táncmulatsága, mint minden esztendőben úgy az idén is kitűnően sikerült. Daczára a belépti jegy magas árának (1 frt 50 kr. személyenként) a nagy terem zsufolásig megtelt valogatott közönséggel. — Az egyes előadások régi jó iskolára vallottak, a szereplők gyakorlott énekesek, s minden lámpaláz nélkül otthonosan mozogtak a színpadon. Különösen szép képet adott nyolcz serdülő fiatal leány fellépte kik megjelenésükkel, kedves dalaikkal nagy lelkesedésre ragadtak a közönséget. A villamos világítást ez alkalommal mutatták be először a színpadon. Ez volt a tulajdonképeni főpróba s mondhatjuk, hogy minden reményen felül jól sikerült. A színpad egyes részeit külön külön is meglehet világítani, a fényt gyengíteni vagy fokozni. A villamos világítás színpadi kipróbálását Ganz és társa electrotechnikusai Szalay főmérnök vezetésével végezték. Az új esztendőt Million M. lapszerkesztő, a legrégebb dalárdista üdvözölte, mely után kezdetüket vették a szokásos újévi jó kívánságok.

Villamvilágításunk nagyszerűen funkcionál, most már napról-napra éjjel után 2 óráig tart a próbavilágítás, az újévi ünnepek alatt valamint görög keleti testvéreink két első karácsonyünnepén pedig egész reggelig. Megérkezett már a leendő főgépész — Tóth Lajos is, s legközelebb itt lesz az algépész is. A bel üzemező mérnök két hefi szabadság ideje alatt Auspitz első electrotechnikus teljesíti teljes meglegedésre az üzemezőtői teendőket. A héten elkészült a gépház terazzo burkolata is, azon kívül a harmadik váltoóramu gép is, úgy, hogy most már ez is kipróbálás alá került. A köszénpróbák is folynak, egyik nap aninai másik nap lupényi, majd drenkovai köszénnel fűtenek, Szalay főmérnökünk pedig lesi az egyes köszénfajok által elérhető eredményeket, hogy azután a tanács oly fajta köszénre csinálja meg a kötést, amellyel a legtöbb erőt lehet produkálni s mégis a legkevesebbe kerül. Ezen fűtési próbák fognak alapul szolgálni arra nézve, hogy mely jövődelmezővé lehet a villamvilágítási telepet tenni. Pénteken délelőtt Seemayer kir. tanácsos, polgármesterünk Kehler tanácsos és Szalay főmérnökkel mintegy tíz városi képviselő tekintette meg a telepet s általános meglegedésre szolgált az a példás rend ami már most a szerelési munkálatok közepette is uralkodik mindenütt. Minthogy az üzemeztartama alatt az electrotechnikusok, gépészek és fűtők nem tavozhatnak munkáiktól, s idegeneknek jelenléte csak hátránnyal lenne az alkalmazottak működésére, azonkívül hozzá nem értők esetleg oly valamihez nyulnának aminek érintése veszélyes, a tanács mint halljuk elhatározta Szalay főmérnök és Abel üzemező mérnök előterjesztéseire, hogy idegenek, legyen az bárki, csakis az üzemezőtő vagy annak helyettese engedélye és személyes kalauzolása mellett tekinthetik meg a telepet. Nagyon helyes eljű a tanácsnak ezen intézkedését, a felelőség sulya a városi főmérnök és az üzemezőtőség vállalt nyomja, s ha valami tudalékos atyafi avatatlan kezével valamihez hozzányulna, az alkalmazottakat zavarná munkájukban, az esetleges bajokért a mérnököket vonná felelőségre, nagyon helyes tehát, hogy csakis az üzemezőtő mérnökök kíséretében tekinthesse meg idegen ember a telepet, akik úgyneveznek arra, hogy a szemlélő se az alkalmazottakat fel ne tartsa se pedig valamihez hozzá ne nyuljon. Két-három hét alatt úgy tudjuk készen lesznek az összes próbákkal, s akkor azután meg fog történni az átadás, melynek megtörténte után a teljes egész éjjeli üzem is kezdetét fogja venni.

A gör. kol. szerb felekezeti iskolák ügye, mint az előrelátható volt nagy izgalmakra adott alkalmat szerb lakosságunk körében. A tanítók sem a várostól, sem a hitközségtől nem kaptak fizetést, s éppen karácsony ünnepeik alkalmával voltak kitéve a nélkülözésnek. Panaszt is intéztek a kir. tanfelügyelőséghez, melynek azonban aligha lehet egy hamarjában eredménye, mert éppen az illetékes szerb körök voltak azok, kik a tanfelügyelő sokszoros felhívásai daczára konokul elodázták a kérdés megoldását s mindez ideig nem nyilatkoztak, hogy atengedik e községi jellegű iskoláikat vagy maguk kívánják fenntartani. A radikális „Szrpsztvo“, és a mérsékelt „Budutynost“ verseezi szerb lapok ritka vehemenciával támadják egymást, nagy tehat a harc a szerb polgártársak körében. Különösen élénken vitatják, hogy az 1868-iki törvény és az 1888-ban a felekezeti iskolák fenntartása és az iskolai adó rendezése ügyében kibocsátott

miniszteri rendelet miként vonatkoztatható a verseczi állapotokra. Hogy ha a gör. kel. szerbek maguk tartják fel felekezeti iskoláikat, kötelesek e még is a községi iskolák fenntartásához hozzájárulni. Az 1868-iki törvény azt mondja, hogy nem; de az idézett min. rendelet másként intézkedik, hogy igenis fizetniük kell a felkezeteknek az iskolai adót. Mint teljesen megbízható forrásból értesülünk az iskola ügyében éppen ma fog dönteni a „scupcsina“. A „Srbstvo“ természetesen hatalmas fegyvert kapott az izgatásra az iskolaügyben, ki is használja azt minden eszközzel. Egymás ellen uszítja a szerb lakosságot. Jelenleg a híres Tomits Jása is városunkban időzik apósánál, az öreg Mileticsnél, ki csendes elvonultságban tölti napjait. A szerb polgártársak mai gyűlésének eredményét nagy érdeklődéssel várja a lakosság, különösen a tanítók, hiszen az ő bőrükre megy a dolog!

Bokodi szintársulatáról következőleg emlékezik meg a „Krássó Szörényi Lapok“: Mégis csak kaptunk szintársulatot, még pedig a javából. mert Bokodi Antal jól szervezett szintársulata, mely eddig Kassán működött, közönségünk igényeit teljesen kielégíti. Vannak a társulatban kitűnő erők, kik mindenkor elismerésre számíthatnak. Az operette-személyzet jól van összeállítva, nemkülönbén a drámai és vígjátéki személyzet is, melyek, mint eddig tapasztaltuk összevágó előadásokat nyújtanak. Bemutató-előadásul karácsony első napján Géczy „A gyimesi vadvirág“ népszínműve került színre. A darab kitűnő előadásban nagy hatást gyakorolt és jó benyomást tett a közönségre. Szalóczy Irén a főszerepet pompásan játszta: eleven játékaival és csinos dalaival tapsok s ismétlésre készítte a közönséget. Harkányi Gizella Mária szerepét helyes felfogással adta. Kalmár értelmesen és megfelelő indulattal ábrázolta Imre nehéz szerepét, ugyszintén jó volt Szitay Gyurija. Pompás humorisztikus genrealakot mutatott Bokody igazgató a harangozó szerepében. A többi szereplők: Károlyi (Balanka), Albisy (Prezmer), Szebeni (Marcsi), Kovácsné, Károlyiné, hozzájárultak a darab sikeréhez. Második előadásul Kövessy Albert „A diplomás kisasszonyok“ c. fővárosi életképe került előadásra. A cím már megmondja a darab tartalmát: a diplomás kisasszonyok kigunyolása. Egyik humoros jelenet a másik után következik, úgy, hogy a közönség az egész előadás alatt ki nem jut a nevetésből. A darabban előforduló szerepek: diplomás kisasszonyok (Szalóczy Irén, Bándi Róza, Károlyi Böske emancipált öltözetben); a képzelt beteg (Kovács), ennek nagyot halló neje (Károlyiné), a trapézművésznő (Harkányi Gizella), a szerelmes doktor és patikus (Pilisí és Kalmár), az oroszlanzelidítő (Szeben, a papucs alatt levő férj (Radványi) mindannyi hálás szerep, melyeket valamennyien ki is aknáztak. A darabban előforduló dalokat Szalóczy Irén és Kovács nagy hatással énekeltek. Kedden „Kék asszony“ a czimszerepet Szalóczy Irén játszta s újra bebizonyította, hogy az operetteben is elfoglalja első helyét s énekrészeit kellemes hangjával érvényre juttatta. Pompásan adta a szerelmes kalandokra vágyó bárónét s izléses öltözékével fessen nézett ki. Bándi Róza Teréz szerepét éppoly jól énekelte, mint helyesen ábrázolta. Harkányi Gizella hamisíthatlan francia pórléány volt. A kétszarvu báróból Szebeni egy pompás alakot mutatott be s vele a derűtséget fenntartotta. A kar jó volt, az öltözékek szépek és korbéliek. A nézőtér megtelt s a közönség mindvégig jól mulatott s valamennyi előadót elismeréssel és kihívásokkal jutalmazta. „Peterdi társulatáról, mely az új esztendőben is Nagy-Becsereken folytatja előadásait kevésbé dicsérőleg nyilatkozik a „Torontál“ — mely pedig a társulatot eleintén a legmelegebb pártfogásban részesítette. A társulatot még Nocker hazafias vállalkozásai sem tudják kirántani a hinárból, sőt ugyancsak ajánlja városunk híres énekes fiának a „Torontál“ hogy ne vagyakozzék a színpad dicsőségei után.

Rövid hírek. Vidéki hírlapírás. Károlyfalván Kovács M. Hugó felelős szerkesztésében „Károlyfalvaer Wochen-Revue“ cím alatt január 1-én új politikai hetilap indult meg. — Balázs Jenő, új magyar lapot indított Nagy-Kikindán. Címe: „Torontáli Hírlap“. Az első szám január 2-án jelent meg, igen gazdag és változatos tartalommal. — Oláh telefon. Torontalmegye járásainak székhelyeit tudvalevőleg telefonnal kapcsolják össze a megyei központtal. A pancsovai járásban a községeket is szeretné annak buzgó főbírája összekötni Pancsovaival. Egyik román községben azonban a bíró ellenezte

a dolgot. Nem köll. Bejön a bíró a főbíróshoz, éppen csilingel a telefon. Látja a bíró, hogy a főszolgabíró a falnak beszél. És hogy a telefon vissza is szól. Vaj de minyel mond a bíró Köll-e telefon bíró? kérdi a főbíró. Nem kell ördög van benne? De hat mért nem köll? Hát megmondom. Mer csak magyarul beszél. Nagyot nevet a főbíró, rögtön összekapcsolja magát egy románul tudó emberrel és a — bíró beszél vele románul, meg vissza felel románul. Vaj de minyel csudálkozik a bíró, ez a telefon románul is tud! Ez a község megszavazta a hozzájárulást azzal, hogy nekik is román telefont adjanak

V. H. O. Sz. Új lap jelent meg ma Szegeden. A Vidéki Hírlapírók Országos Szövetsége: V. H. O. Sz. címmel, szövetség ügyeivel foglalkozó hivatalos értesítőt ad ki, amelynek 1-én jelent meg az első száma. Az új lapot az igazgatóság megbízásából a szövetség elnöksége szerkeszti és adja ki.

A Horgony-Pain-Expeller igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos már több mint 27 év óta mindig készletben van, Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvényénél, csúznál stb-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapítóhatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnaál, minő: a kolera, hányóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszér jó eredménnyel használtatott bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70. és 1 frt, üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller“ vagy „Richter-féle Horgony-Liniment“ kérendő és a „Horgony“ védjegyre kérünk figyelnünk.

Tehtetlen düh. A múlt napokban felelős szerkesztőnk nevére egy levél jött valami „Wilhelm Wettl“ nevezetű individiumtól, aki legutóbb a már megszűnt „Reform“ című helybeli német lapnál volt alkalmazva. A levélnek irálya oly alacsony fokon áll, hogy lapkihordóink bármelyike elszégyelné, ha reá fognának, hogy ő írta ezt a levelet. Nem is foglalkoznánk ezen levéllel különben, ha arra nem gondolnánk, miszerint olvasóinknak bemutassunk egy olyan ritka, speciális, Barnum kiállításában is párját ritkító teremtményét az Istennek, aki megfeynyegeti levelében a „Délvidék“ szerkesztőségét. A főreáliskola tanári karát, Versecz város magyar és német ajku közönségét, sőt egész Magyarországot, hogy mi mindent fog ő elkövetni mindezek ellen az erdélyi szász továbbá a ausztriai, porosz és francia lapokban, ha ő róla még csak egyetlen szót is merészelünk lapunkban írni. Megmutattuk a levelet vagy a fél városnak s mindenki aki ki tudta betűzni a styláris hibákkal telt, féktelen és tehtetlen dühvel irt macskakaparást, kaczagott azokon az örületes bombasztokon amelyek, egyik a másik után következtek. Milyen nagy kár a világirodalomra nézve, hogy ez az individium a volt „Reform“ töltötte meg szellemi (?) termékeivel, mikor mint maga írja levelében, az összes német és francia lapok rendelkezésére állanak. Kár volt biz akkor Verseczben elpocsékolni az erejét a fránya atyafinak. Külömben mint írja kiadott avagy csak ki fog adni egy „brossürt“ Berlinben, s abban alaposan le fogja rántani a délmagyarországi svábokat, különösen pedig a verseczieket, azonkívül ezeket a komisz magyar sovínistákat. A „Sultán“ operette rettenetes pasájával szólva: „Reszkess Versecz és Magyarorszag!“ a hős pasa kihúzta világverő bicskáját, melylyel — mint írja végig fog küzdeni, mert habár megszűnt a „Reform“ ő mint mondja, tovább fogja keshyig folytatni harcát. Azt tudjuk, hogy a fenní individium, — kinek nevét nem akarjuk másodszer leírni, elég ha nevének az egyszerű leírásával beszennyeztük lapunk jelen példányát, — utjegyzeteket szokott csinálni. A Versecztől Kairóig való utjat megírta, nyomtatásban is megjelent de úgy mi, mint egész Versecz városa rendkívül kíváncsi volna a Kairótól a fehértemplomi foház ajtajaig megtett útjára, melyet, tudtunkkal a kozulátus szivessége folytán rendőri fődözet alatt tett meg a volt Reformnak világhírű belmunkatársa. Ha ezen általános kívánságnak eleget tesz a szóban levő individium, mi biztosítjuk róla, sőt erre szavundjuk, hogy ezer példányt szerkesztőségünk fog ezen utleírásból eladni.

Zivatar.

Pályázat magyar-oláh tanykönyvre. A torontalmegyei Petrovoszellő község képviselőtestülete elhatározta, hogy román nemzetiségű

lakosainak hazafias érzülete jeléül a milleneum emlékére tankönyvet írat. Ez egy magyar nyelv-tan lenne, a melyből oláhajku népiskolákban tanítani lehetne nyelvünket. Jutalmazására a község pénztárából 1000 koronát fordítanak. A pályázat kihirdetésére és a beérkező művek megbirálására fölkérték az akadémiát, a mely most eleget tesz e megbízásnak. A pályamunkák 1898. decz. 31-ikéig küldendők be a fötitkari hivatalhoz. Ez a ritka szép elhatározás nem szorul bővebb dicséretre.

Irodalom.

A régi magyar színészet képekben. A Jókai-féle „1848“-nak negyedik füzeté az eddigieknél is gazdagabb. A régi magyar színészekre vonatkozó képek gazdag sorozata teszi e füzetet különösen érdekessé. Most látjuk ama nagy színésznők arczképeit először teljesen összegyűjtve, akik a művészet mellett fontos nemzeti feladatot is teljesítettek. Bartha, Szigeti, Szentpéteri, Schödelné, az angyalszép Lendvayné, majd Egressy, Lendvay Fancsy, Szerdahelyi, Megyery arcát pillantjuk meg. A magyar szabadság nagy bajnokainak a legnagyobb magyaroknak egész Pantheona e füzet második fele, mely a Batthyány miniszteriumra vonatkozik. A miniszterium csoportképe után Batthyány és Kossuth képe következik majd Eötvös és Trefort és két csodaszép nőalak, a két Zichy grófléány, Battyány és Károlyi grófnők, kikhez Petőfi irt remek költeményt. Batthyány Lajos eddig soha ki nem adott ereklyéi zárják be a nagyszerű képsorozatot. A cikkek kivétel nélkül irodalmi színvonalon állnak, s nem egy kitűnő a maga nemében. Valóban megtörtént a mint reméltünk, hogy a képes könyv Jókai, Bródy, Rákossy-féle „48“-as könyv immár szabadságharcunk legjobb története, mely nem egy új adattal gazdagította, s nem kevés helyen hallatott először igazságos hangot és őszinte szót, „1848“ Révai testvérek r. t. kiadása és minden könyvkereskedésben kapható

Szerkesztői levelezés.

Sz-i fehértemplom. A szives megemlékezést köszönettel vettük. A—1 jelenleg Váczon működik a siketnémak intézeténél.

T. cz.

Van szerencsénk mélyen tisztelt pártfogásunkat barátainkat tisztelttel értesíteni arról, hogy

Esküvőnk

f. évi január hó 11-én d. u. 3 órakor fog megtartatni a verseczi izraelita imaházban, melyre t. czimetekeket tisztelttel meghívjuk.

Versecz, 1897. január hó.

**Garai Adolf
Hirschl Jenni.**

4249. szám. — 1897. tkvi.

Árverési hirdetés.

A verseczi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy az oraviczi takarékpénztár javára Szaben Mária és Marina Traill elleni végrehajtási ügyben 100 frt. tőke, ennek 1894 évi február hó 13-tól járó 8% kamata 20 frt. 45 kr. eddigi, úgy jelenleg 8 frt. 65 krban megállapított költés, továbbá esatlakozást nyert m. kir. államkincstár javára 505 frt. 19 kr. tőke, ennek 1893. évi január 31-től járó 6% kamata 10 frt. 95 kr. költés, — végül színtön esatlakozást nyert Spatariu Vladimir javára 100 frt. 52 kr. tőke ennek 1894 évi július 24-től járó 6% kamata és 32 frt. 29 kr. költés továbbá ugyanannak javára 19 frt. 34 kr. tőke, ennek 1894 évi július hó 20-tól járó 6% kamata kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Kis-Zsám község 91 sz. tkvben irt A I (185—186) hr. 97. sz. sz. beltelkes ház, továbbá az 566/a, (732—733) hr. sz. ingatlanok 906 frtban megállapított kikiáltási árban 1898. évi február hó 7-ik napján délelőtti 9 órakor Kis-Zsám községi előljárási iródban megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fognak eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánok tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 90 frt. 60 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. R. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírószék telekkönyvi iródbjában és a község előljárási iródbjában megtekinthetők.

Verseczen, 1897. évi július hó 10-ik napján.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Paulovits, kir. járásbíró.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziaszer ellentáll az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik küszvényénél, oszónál, tagszagatásnál és meghüleséknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török Lószef** gyógyszerésznél **Budapest**en. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni**, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

50 szám, — 1898.

Hirdetmény.

Ezzel közhírré tétetik, hogy a sorshúzás Versecz városában 1898. évi január hó 16-án fog megejtetni.

Felhivatik tehát valamennyi itthelyt 1877. évben született és az első korosztályba lépő hadköteles, miszerint a fenti napon délelőtt 9 órákor a városház nagyülsőtermében jelenjen meg. Verseczen, 1898. évi január 3-án.

Seemayer,
kir. tanácsos, polgármester.

11. sz. — 1898.

Hirdetmény.

Az 1883 évi XLVI. tcz. 13. § a értelmében a telekkönyvileg bekebelezett tartozások kamatainak 10% százaléka az általános jöv. pot. adó kivedésénél levonásba hozandó.

Felhivatnak ennél fogva mindazok a kik e kedvezményt igénybe venni ohajtják, hogy kamat teher valóságukat alulirt hivatalnál 1898. évi január hó 31-ik annál bizonyosabban benyujtsák, mert később beadott vallomások csak igazolási kérelemmel és csak is 1898. évi október hó 1-sőig fogadtatnak el.

A vallomás benyújtásakor a tartozás fenállása kötvény vagy törlesztési könyvecskével igazolandó.

Verseczen, 1898. évi január hó 2-án.

Bodry,
tanácsnok, mint városi adóhivatali főnök.

Oreg és ifjú

férfiaknak!

A legjobb és legkísérletesebb pótlékok
Copaiva-Gubeba és Santálgyöngyökhöz, Zink-befecskendezéshez.

Dr. Müller főorvos **Injection Pilulai**, orvosi rendelvénnyel készíttve orvosok által kipróbálva a nyákhártyák mindennemű betegsége (kifolyás) ellen, gyors és kitűnő eredményt. A legüdültebb bajoknál is teljes sikerrel alkalmazatik utóbajok nélkül.

Az eredmény gyakran már pár napi használat után bekövetkezik.

A szer ára pontos orvosi használati utasítással Nro. I. újonnan keletkezett bajoknál 1 frt. 60 kr.; Nro. II. üdült crónikus bajoknál 2 frt. 50 kr. Postán küldve 25 kr. pakolási költség.

Az egyedüli fő- és kiegészítő-raktár: **Szt. György-Gyógytár, Bécs, V 2., Wimmer-utoza 33. sz.**, hová minden megrendelés küldendő. — Kérjük ezt a hirdetést kivágni és eltenni.

8188. szám. — 1897. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Seemayer Károly ügyvéd javára Gyugya Jakab vajakovezi lakos elleni végrehajtási ügyben 124 frt. 95 kr. tőke, ennek 1895. évi augusztus hó 24-től járó 6% kamatja 30 frt. 25 kr. eddigi, — jelenleg 8 frt. 65 kr. ban megállapított költség, — továbbá csatlakozást, nyert Rekitován szül. Karagya Martha javára 30 frt. tőke, ennek 1891. évi május 18-tól járó 5% kamatja 8 frt. 25 kr. eddigi költség, végül ugyanannak javára 211 frt. 92 kr. tőke, ennek 1894. évi július 20-tól járó 5% kamatja, és 27 frt. 50 kr. költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Vlakjovecz község 117. sz. tkjvben irt (221-222) hr. és

110 össz. sz. beltelkes házból, — továbbá (572-573), 680 — 682 (1152-1153), 1342, 1442, 1864, 2195 és 2376 hr. sz. ingatlanokból Gyugya Jakabot megillető 1/2-ed rész 1730 frt. ban megállapított kikiáltási árban 1898. évi február hó 12-ik napján délelőtti 9 órákor Vlakjoveczen a községi előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kifizetett ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 173 frt. ot, készpénzben, vagy az 1881. évi 60. törvény-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. sz. u. kelt I. M. R. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. jbiróság telekkönyvi irodájában és a község előjáróságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1897. évi október hó 28-ik napján
A kir. jbiróság, mint tkvi. hatóságnál.

Paulovics, kir. jbiró.

7512. szám. — 1897. tkvi.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Haag Aladár ügyvéd által képviselt Keleman János dezsánfalvai lakos javára Miloja Meilla kustélyi lakos ellen 190 frt. tőke, 58 frt. 85 kr. eddigi, jelenleg 8 frt. 65 kr. ban megállapított költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Kustély község 307 sz. tkjvben irt A I. 1. sor szám 349 hr. 290 össz. sz. beltelkes ház 600 frt., — az A + (4097-4098) hr. sz. ingatlan 25 frt., — a + (4103-4104) hr. sz. alatti ingatlan 29 frt., — a + (5149-5151) hr. sz. ingatlan 22 frt., — végül a kustélyi 3220 sz. tkjvben irt 1/2-ed részben Miloja Meilla 1/2-ed részben Korcsa Nikolae tulajdonát képező A + 7047 hr. sz. ingatlan az 1881 évi LX. t.-cz. 156 §-a alkalmazásával 56 frt. ban megállapított kikiáltási árban az 1898. évi január hó 22-ik napján délelőtti 9 órákor Kustélyon a községi előjárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni u. m.:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígéretet senki sem tenne, az árverésre kifizetett ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 60 frt. ot, 2 frt. 50 kr. t. 2 frt. 90 kr., — 2 frt. 20 kr., és 5 frt. 60 kr. t. készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt I. M. R. 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §-a értelmében a

bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírószék telekkönyvi irodájában és a községi előjáróságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1897. évi október hó 1-ső napján.

A kir. jbiróság mint tkvi. hatóságnál

Paulovics J., kir. jbiró.

Elsőrangú hazai gyártmány.

Gőzcseplők

Pontos czim:

Első Magyar

Gazdasági gépgyár

részvény-társulat
Budapest.

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Megrendelések megtétele előtt kérjük minden szakszavagó kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel és szakszerű felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Szecskaügök. Morzsolók.

Borprések.

Vetőgépek.

Előfizetési felhívás

„Képes Családi Lapok”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok” már a XX-ik évfolyamába lépett. Önérzettel jelentjük ezt a tényt a magyar olvasóközönségnek akkor, midőn egyuttal felhívjuk, hogy legyen szives továbbra is azon érdeklődést tanusítani lapunk iránt melyet eddig tanusított.

A „Képes Családi Lapok” multja legjobb bizonyíték a mellett, hogy míg egyrészt házagot pótolunk, másrészt az olvasóközönség igényeit tökéletesen kielégítjük. Ismételtlen emondhatjuk, hogy kitűnő czémlunkat elértük mert lapunk jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család kedvelt házi barátja.

A „Képes Családi Lapok” fennállása óta már több hasonírányú vállalat támadt, melyek részben megszűntek, részben tengődnek. Nem kutatjuk az okokat hanem egyszerűen megköszönjük az olvasóközönségnek bizalmát s újból kérjük: előlegezzék azt nekünk lapunk XX-ik évfolyamára is.

A „Képes Családi Lapok” a legolcsóbb és azért a legelterjedtebb képes hetilap! Megjelenik minden héten bő szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön beköthető regénymelléklettel.

A „Képes Családi Lapok” havonként kétszer „Hölgyek Lapja” című félves mellékletet ad, párisi divatképekkel és bő divattudósítással s így egy külön divatlapnak tartását feleslegessé teszi.

A „Képes Családi Lapok” olyan szellemben és irányban van szerkesztve hogy ifjú és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok”-ba a régi és újabb írói és költői gárda minden számottevő tagja dolgozik. A „Képes Családi Lapok”-nak regényei, elbeszélései, rajzai, humorcskjai, költeményei, kedélynemesítő olvasmányok. Irányczikkeivel a társadalom minden kérdéseire kiterjeszkedik. Orvosi és egyéb czikkei pedig tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok” minden évben négy külön beköthető regényt ad mellékletül előfizetőinek. A „Képes Családi Lapok” borítéka szellemes és szórakoztató csevegések illetve kérdések és feleletek tárháza.

A „Képes Családi Lapok” előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá”-ban. A „Képes Családi Lapok” képei lehetőleg alkalomszerűek, díszesek és tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok” a lehető legjobb cikkeket igyekszik nyújtani s hogy hivatásának megfelelő, azt legjobban bizonyítja immár XX. évi fennállása, mit eddig hazánkban egyetlenegy hasonló irányú lap sem volt képes elérni; bizonyítják továbbá azon előkelő és kitűnő írók és íróknek nevei, kiknek nagybecsű műveit csaknem minden számban élvezheti az olvasó s a kik közül büszkén emlitjük fel dr. Tolnai Lajos szerkesztőn kívül: Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Radó Antal, Rákosi Jenő, Temérdek (Jeszenszky Dániel), Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Tölgyesi Mihály, dr. Feleki Sándor, Méry Károly, Jámor Lajos, Dombai Hugó, Kenéz Csátár, Pécsi D. Anzelm, Kósa Ede; — Beniczky Bajza Lenke, B. Büttner Lina, G. Büttner Julia, Tutsek Anna, Buday Sándorné, Cserepoczky Gyuláné, Nagyváradi Myra, K. Beniczky Irma, Mericzay Károly Irma, Fanghó Gyujtó Izabella, Abrányiné Katona Klementin, H. Havassy Ilona, V. Gaál Karolina, Karlovsky Ida, Harmath Lujza, Kéray Elza, Vörös Julianna neveit atb.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és regénymelléklettel együtt:

Egész évre	6 forint.
Fél évre	3 forint.
Negyed évre	1 forint 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” annak a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül 4 regényt küld díjtalanul.

A „Képes Családi Lapok” mutatóvényszámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legezészerűbben levelezőlapon — hozzáfórdulnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala,
Budapest, V., Vadász-utoza 14. (Saját házában).

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása. Versecz.